

Nagy Szent Bazil Liturgiája Alkonyati Istentisztelettel

2021. december 24.

Szokásoskezdet

Áldott az Atya és Fiu és Szentléleknek országa, most és mindenkor és örökkön-örökké!

Amen.

Jertek imádjuk a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek imádjuk Krisztust, a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek boruljunk le és imádjuk magát Jézus Krisztust, a mi királyunkat, Urunkat és Istenünket!

103. zsoltár

Áldjad én lelkem az Urat, / Uram Istenem! fölötté fölséges vagy, dicsőségbe és ékességbe öltöztél, - világossággal, mint köntössel körül vagy öltve, / kiterjesztvén az eget, mint sátorfödelet; - ki befödöd vizekkel annak felső részeit, / ki a felhőt szekereddé teszed, ki a szelek szárnyain jársz; - ki angyalaidat szélvésszé teszed, / és szolgálodat égető tűzzé; - ki a földet állandóságra alapítottad, / hogy nem fog ingadozni örökkön-örökké. - A vízmélység öltözet gyanánt fődte azt; / a hegyeken vizek állottak. - A te feddésed elől elfutottak; / mennydörgésed szavától megijedtek. - A hegyek fölemelkedtek, a völgyek alászállottak / azon helyre, melyet nekik alapítottál. - Határt vontál, melyet nem fognak átlépni, / s nem térnek vissza a földet elborítani. - Ki forrásokat fakasztasz a völgyekben, / a hegyek között folynak a vizek. - Iszik azokból minden mezei vad; / azok után lihegnek szomjúságukban a vadszamarak. - Azok mellett lakoznak az égi madarak; / a kősziklák közül szózatot adnak. - Ki megöntözd a hegyeket onnan felől; / a te műveid gyümölcséből megelégtetik a föld. - Ki szénát teremtesz a barmoknak, / és veteményt az emberek szolgálatára, - hogy kenyeret termessz a földből, / és bor vidámítsa föl az ember szívét; - hogy olajjal derítse föl orcáját, / és a kenyér erősítse meg az ember szívét. - Jőllaknak a mező fáai, és a Libanon cédrusai; / melyeket ültetett. - Ott fészkelnek a madarak, / a gólya háza fő azok között. - A magas hegy a szarvasok, / a kőszikla a sündisznók menedéke. - A holdat időmértékül teremté; / a nap tudja lenyugvását. - Sötétséget parancsolsz és éj van, / mely alatt mind kimennek az erdei vadak, - az oroszlán ordító kölykei, / hogy ragadozzanak, és az Istentől magoknak eledelt keressenek. - Fölkel a nap és összegyűlnek, / és hajlékaikba helyezkednek. - Kimegy az ember munkájára / és dolgára napestig. - Mely igen fölségesek a te műveid, Uram! / mindeneket bölcsességgel cselekedtél; mi a földet betölti, mind a te jószágod. - Ez a nagy és tágas öblű tenger, ott az úszók, melyeknek száma nincs, / a kicsiny állatok a nagyokkal; - Ott járnak a hajók, / a cethal, melyet alkottál, hogy játsszék abban. - Mindnyájan tőled várják, / hogy eledelt adj nekik idejében. - Te adván nekik, gyűjtenek; / fölnyitván kezedet, minden betelik jóval. - De ha elfordítod arcodat, megrémülnek; / ha elveszed lélegzetüket, elfogynak és a porba visszatérnek. - Beléjük bocsátván leheletedet, fölélednek; / és megújítod a föld színét. - Legyen az Úr a dicsőség mindörökké. / Az Úr örülni fog alkotmányában; - ki letekint a földre, és megrendíti azt; / ki a hegyeket megérinti és füstölögnek. - Énekelni fogok az Úrnak életemben, / dicséretet mondok az én Istenemnek, valamíg leszek. - Legyen kellemes neki az

én beszédem; / én pedig az Úrban fogok gyönyörködni. - Fogyjanak el a bűnösök a földről és a gonoszok, úgy, hogy ne legyenek; / áldjad én lelkem az Urat.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön-örökké! Amen

Alleluja, Alleluja, Alleluja, dicsőségnéked, Isten. *(Kétszer recitálva, harmadszor énekelve)*

Békesség ekténia

Békességben könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A mennyei békéért és lelkünk üdvösségéért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Az egész világ békességéért, Isten szentegyházainak jólétéért és mindnyájunk egyesítéséért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Ezen szent hajlékért s mindazokért, kik ide hittel, buzgósággal és istenfélelemmel járnak, könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Szentséges főpásztorunk, N. római pápáért, Istenszerető N. (érsek-) metropolitánkért (és N. püspökünkért), a tisztas áldozópapságért, a Krisztus-szerinti segédlő papságért, az egész egyházi rendért és a népért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Ezen városért (községért), minden városért, községért és vidékéért, s az azokban lakó hívekért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A levegőnek kedvező mérsékletéért, a föld terményeinek bőségéért és békességes időkéért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A hajózókért, utazókért, betegekért, fáradozókéért, foglyokért s ezek szabadulásáért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Hogy mentsen meg minket minden aggodástól, haragtól és szükségtől, könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Oltalmaz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!

Uram, irgalmazz!

Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk!

Néked Uram!

Mert téged illet minden dicsőség, tisztelet és imádás, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön-örökké.

Amen.

Uram, tehozzád

2. hang

Uram, tehozzád kiáltok, / hallgass meg engem; / figyelmezz imádságom hangjára, / midőn tehozzád kiáltok; /' hallgass meg engem, Uram!

Igazodjék fel az én imádságom, / mint a tömjénfüst a te színed elé; / kezeimnek fölemelése / esti áldozat gyanánt. /' Hallgass meg engem, Uram!

2. hang

Jertek, örvendezzünk **az** Úrnak, / hirdetvén a **jelen** nagy titkot, / mert a korlát közfala **elbontatik**, / a tüzes kard **megszűnik**, / és a kerub az élet fájától **eltávozik**, / és én paradicsomi eledelben **részesülök**, / melytől engedetlenségem miatt **eltiltattam**. / Mert az Atya változhatatlan képmása, / az ő örökkévalóságának ábrázatja szolgál **alakot** vesz fel, / szeplőtelen anyától változatlanul **születik**, / és ami azelőtt volt, az **meg** is marad: / **valóságos** Isten; / és ami nem volt, azt **fölvette**, / emberré lévén emberszeretetből. / Őneki **énekeljünk** tehát: / Isten, ki Szűztől **születtél**, /' **könyörüljrajtunk**. (kétszer)

Az Úr Jézus a szent Szűztől **születvén**, / mindenek fölvilágosítottak, / a pásztorok **zengedeznek**, / a bölcsek **meghódolnak**, / az angyalok **énekelnek**, / Heródes **fölháborodik**, hogy az Isten **testben** jelent meg, /' a mi lelkünk **Üdvözítője**. (kétszer)

A te országod, Krisztus **Istenünk**, / minden **időknek** országa, / és a te uralkodásod nemzedékről **nemzedékre** tart. / Megtestesültél a **Szentlélektől**, / és emberré lettél a mindenkor szűz **Máriától**, / világosságot árasztván nekünk, **Krisztus** Istenünk. / Mert a te eljöveteled: világosság a **világosságtól**, / az Atyától való **kisugárzás**, / mellyel mindenkit fölvilágosítottál. / Azért minden lélek **dicsértéged**, / mint az Atya dicsőségének **ábrázatát**, / ki vagy és **mindig** voltál, / s ki Szűztől **tündöklöttél** fel, /' Istenünk, **könyörüljrajtunk**. (kétszer)

Mit hozunk néked Krisztus **Istenünk**, / amiért megjelentél a földön, mint **ember**, érettünk, / mert minden általad teremtett **lény** és dolog / hálaadást mutat **benéked**: / az angyalok **éneket**, az **ég** csillagot, / a bölcsek **ajándékokat**, a pásztorok **csodálatot**, / a föld **istállót**, a **pusztajászat**, / mi pedig **emberek** Szűz Anyát. /' Örökkévaló Isten, **könyörüljrajtunk!** (kétszer)

Dicsőség...most és... 2. hang

Augusztusz egyeduralkodása alatt / a földön a sokak kormányzása megszűnt. / Te is megtestesülvén a Szűztől, / a sok istenek bálványozása megsemmisített. / Egy világi kormány alá helyeztettek a városok, / egy Istenség uralkodásában hittek a **nemzetek** is. / Összeiratkoztak császár parancsolatjából **anépek**, / mi is fölírtuk **neveinket**, / mint az igaz és megtestesült **Isten** hívei. / Nagy a te **irgalmad**, /' Uram, **dicsőségnéked!**

Enyhe világossága

Bölcsesség igazhívők!

Enyhe világossága, / a szent és boldog, / és halhatatlan / mennyei Atya isteni dicsőségének, / Jézus Krisztus! / Eljövén a Napnak lenyugvásához / és látván az esteli fényt; / áldjuk az Atyát / s a Fiút, és a Szentlélek Istent! / Mert te méltó vagy, / hogy minden időben, / szent hangon énekeljünk tenéked, / Isten fia, / ki éltet adsz a világnak; /' miért is ez a világ dicsőít téged.

Figyelmezzünk! Békesség mindnyájatoknak! Bölcsesség figyelmezzünk!

Prokimen: Uram, a te irgalmasságod követ engem / életem teljes napjaiban. (Zsolt 22,6)

Olvasmányok

1. Teremtés könyvének olvasása (1,1-13):

Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. A föld azonban még láthatatlan és rendezetlen volt, és sötétség borította a mélységet, de Isten Lelke lebegett a víz fölött. Isten pedig szólt: „Legyen világosság!”, és világos lett. S látta Isten, hogy a világosság jó. El is választotta Isten a világosságot a sötétségtől; és elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig éjszakának. És este lett, meg reggel lett: ez egy nap. Aztán így szólt Isten: „Legyen boltozat a víz közepén, s ez válassza el egymástól a vizeket!” Úgy is lett. Megalkotta Isten a boltozatot, és elválasztotta a boltozat fölötti vizet a boltozat alatti víztől. Isten a boltozatot égnek nevezte el. S látta Isten, hogy jó. És este lett, meg reggel lett: ez a második nap. Aztán így szólt Isten: „Gyűljön össze az ég alatt lévő víz egy helyre, s tűnjék elő a szárazföld. Úgy is lett. Összegyűlt az ég alatti víz a vízgyűjtőkbe, és látható lett a szárazföld. Isten a szárazat földnek nevezte, az egybegyűlt víztömeget pedig elnevezte tengernek. S látta Isten, hogy jó. Majd így szólt Isten: „Hajtson a föld zöldellő füvet, mely magot hoz a maga fajtája és hasonlósága szerint, és gyümölcstermő fát, amely magot rejtő gyümölcsöt érlel, fajtája szerint szerte a földön. Úgy is lett. A föld zöldellő füvet hajtott, amely magot hoz a maga fajtája és hasonlósága szerint, és gyümölcstermő fát, amely magot rejtő gyümölcsöt érlel, fajtája szerint szerte a földön. S látta Isten, hogy jó. És este lett, meg reggel lett: ez a harmadik nap.

2. Számok könyvének olvasása (24,2-6.17-18):

Isten Lelke szállt rá Bálámra, és ő példázatot kezdve így szólt: Mily szépek, Jákob, a te hajlékaid, és a sátraid, ó Izrael! Mint az árnyas völgyek, mint a folyó menti kertek, mint a sátrak, melyeket az Úr állított fel, mint a víz menti cédrusok. ...Ember származik az ő magvából és sok népen uralkodik; fölmagasztaltatik az ő országa, és gyarapodik. Isten hozta ki őt Egyiptomból, és olyan az ő ereje, mint az orrszarvúé. Megemészti a vele szemben ellenséges nemzeteket, zsírjukat kiszedi, és nyilaival leteríti az ellenséget. Amikor lefekszik,

alszik, mint az oroszlán, s mint egy oroszlánkölyök. Ugyan ki meri fölkelteni? Akik áldanak téged, legyenek áldottak, akik átkoznak, legyenek átkozottak! Csillag tűnik fel Jákobból, s egy ember kél fel Izraelből, aki megveri Moáb fejedelmeit, s foglyul ejti Szetnek gyermekeit. Az ő birtoka lesz Edom, és örökség lesz Ézsau, az ő ellensége, de Izrael gyakorolja a hatalmat.

3. Mikeás próféta jövendölésének olvasása (4,6-7; 5,2-4):

Így szól az Úr: Ama napokban összegyűjtöm majd azokat, akiket megnyomorítottak, és összeszedem a száműzötteket és akiket elűztem; a nyomorultat pedig meghagyom maradéknak, és a kitaszítottat erős nemzetté teszem, és az Úr lesz a királyuk a Sion hegyén, mostantól mindörökké. És te, Betlehem, Efráta háza, bár igen kicsiny vagy Júda ezrei között, mégis belőled származik majd nekem, Izraelnek jövendő uralkodója, akinek eredete a kezdetekre, az örökkévalóság napjaira nyúlik vissza. Ezért Isten átadja őket ellenségeiknek addig az ideig, melyben szülni fog az, akinek szülnie kell, és megmaradó testvérei visszatérnek Izrael fiaihoz. És ő majd odaáll, és nyáját az Úr erejével legelteti, s az ő Uruknak, az ő Istenüknek nevének dicsőségében lesznek, mert most ő magasztos lesz a föld végső határáig.

Majd felállunk és ezt a tropárt énekeljük (6. hang):

Titokban születél egy istállóban, / de az egek azt mindenkinek hirdették, / csillagot állítván föl ajkak helyett, Üdvözítőnk, / mely bölcseket vezetett hozzád, / kik leborulva imádtak téged. /' Velük együtt, Uram, minket is üdvözíts!

„...mely bölcseket vezetett hozzád, / kik leborulva imádtak téged. /' Velük együtt Uram minket is üdvözíts!”

1. elővers: *A szent hegyeken vetette meg alapjait. Szereti az Úr Sion kapuit, Jákob minden hajlékánál jobban.*

„...mely bölcseket vezetett hozzád, / kik leborulva imádtak téged. /' Velük együtt Uram minket is üdvözíts!”

2. elővers: *Dicsőséges dolgok mondattak felőled, Isten városa. Megemlékezem Ráhábról és Babilonról, azok között, akik ismernek engem.*

„...mely bölcseket vezetett hozzád, / kik leborulva imádtak téged. /' Velük együtt Uram minket is üdvözíts!”

3. elővers: *Íme az idegenek: Tírusz és az etiópok népe, ezek is onnan valók.*

„...mely bölcseket vezetett hozzád, / kik leborulva imádtak téged. /' Velük együtt Uram minket is üdvözíts!”

4. elővers: *Sionról azt mondják majd: „Anyja lett, és ember született benne, és maga a Fölséges vetette meg alapjait.”*

„...mely bölcseket vezetett hozzád, / kik leborulva imádtak téged. /' Velük együtt Uram minket is üdvözíts!”

5. elővers: *Az Úr felsorolja majd, ama népek és fejedelmek könyvében, melyek őbenne születtek. Mennyire örülhetnek mindazok, akiknek tebenned van lakásuk!*

„...mely bölcsüket vezetett hozzád, / kik leborulva imádtak téged. / Velük együtt Uram minket is üdvözíts!”

Dicsőség... most és...

Titokban születél egy istállóban, / de az egek azt mindenkinek hirdették, / csillagot állítván föl ajkak helyett, Üdvözítőnk, / mely bölcsüket vezetett hozzád, / kik leborulva imádtak téged. / Velük együtt, Uram, minket is üdvözíts!

4. Izajás próféta jövendölésének olvasása (11,1-10):

Így szól az Úr: Vessző kél majd Jessze törzséből, és virág hajt ki gyökeréből. És rajta lesz majd az Isten Lelke: a bölcsesség és az értelem Lelke, a tanács és az erő Lelke, a tudás és az áhitat Lelke, és eltölti majd őt Isten félelmének Lelke. Nem látszat szerint ítél majd, és nem szóbeszéd szerint fenyít, hanem az alázatosak igazsága szerint ítél majd a szegények fölött, és méltányosan fenyíti meg a föld hatalmasait. Megveri majd a földet szája igéjével, és ajkának leheletével elpusztítja a gonoszokat. Az igazságossággal övezi körül derekát, s az igazságba csavarja be oldalát. Akkor majd a farkas a bárányal együtt legelészik, s a párduc együtt tanyázik a gödölyével. Együtt legel majd a borjú, oroszlán és bika, és egy kisgyermek terelgeti majd őket. Borjú és medve együtt legelnek majd, együtt pihennek kölykeik, és szalmát eszik majd az oroszlán, akárcsak az ökör. A csecsemő vígan játszadozik az áspiskígyó odújánál, s az áspiskígyó fajzatának üregébe dugja kezét az anyatejtől elválasztott kisdéd. Sehol sem ártanak, és nem pusztíthatnak el senkit sem szent hegyemen, mert eltölti a földet az Úr ismerete, mint ahogy a sok víz betölti a tengert. Azon a napon a Jessze gyökeréből támadt sarj a népek élén fog állni. Benne bíznak a nemzetek, és nagy tiszteletben áll majd.

5. Jeremiás próféta jövendölésének olvasása (Báruk 3,36-4,4):

Ő a mi Istenünk, hozzá senki sem hasonlítható. Ő felkutatta a bölcsességnek minden útját, s azt szolgáljának, Jákobnak adta át, Izraelnek, az ő kedveltjének. Ezután megjelent a földön, s az emberek között élt. Ez az Isten parancsainak könyve, törvény, amely örök érvényű. Mindazok, akik megtartják, az életre jutnak, akik pedig elhagyják, meghalnak. Térj meg, Jákob, és láss hozzá, haladj a világosság felé, az ő világossága felé! Ne add másnak dicsőségedet, sem pedig más idegen nemzetnek azt, ami neked hasznos! Boldogok vagyunk, Izrael, mert ismeretes előttiünk az, ami Istennek tetszik.

6. Dániel próféta jövendölésének olvasása (2,31-36; 44b-45):

Így szólt Dániel Nabukodonozorhoz: Te király, ime, amit láttál, az valami nagy szoborféle volt. Ez a szobor hatalmas volt, és alakja mindent felülmúlt. Előtted állott, és még látványa is rettenetes volt. Ennek a szobornak a feje igen tiszta aranyból volt, karja és melle ezüsből, hasa és ágyéka rézből, lábszára vasból, lába pedig részint vasból, részint cserépből. Így láttad, míg le nem szakadt a hegyről egy kő, anélkül, hogy kéz nyúlt volna hozzá. Ez leütötte a szobrot a vas- és cserép-lábairól, és apró darabokra zúzta. Ekkor egyszerre összetört a cserép, a vas, a réz, az ezüst és az arany, és olyanná lett, mint a pelyva a nyári szérűn. Erős szél kapta fel ezeket úgy, hogy még a helyük sem maradt meg. A kő pedig, amely összetörte a szobrot, nagy hegyvé lett és betöltötte az egész földet. Ez volt az álom, és a magyarázatát is megmondjuk neked, ó király: Az ég Istene egy olyan királyságot támaszt, amely soha meg nem szűnik. Annak uralma más népre soha nem száll át; hanem darabokra töri és tönkreteszi az összes birodalmat, maga pedig fennmarad örökké, úgy, amint láttad, hogy e hegyről emberi kéz közreműködése nélkül vált le egy kő, és összetörte a cserepet, a vasat, a rezet, az ezüstöt

és az aranyat. A nagy Isten tudtára adta a királynak azt, hogy mi fog történni ezután; s az álom igaz, és a magyarázata hiteles.

Majd felállunk és ezt a tropárt énekeljük (6. hang):

Feltündököltél a Szűztől, Krisztus, / mint az igazság élő napja! / És a csillag jelezte, miként fogad be a pusztát / téged, a befogadhatatlant, / ki a bölcséket a te imádásodra tanította, / s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: / Életadónk, dicsőség néked!

„...ki a bölcséket a te imádásodra tanította, / s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: / Életadónk, dicsőség néked!”

1. elővers: Az Úr országol, ékességbe öltözött, erősségbe öltözött az Úr, és felövezte magát.

„...ki a bölcséket a te imádásodra tanította, / s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: / Életadónk, dicsőség néked!”

2. elővers: Mert ő erősítette meg a föld kerekességét, mely nem fog ingani. Trónod készen áll öröktől fogva.

„...ki a bölcséket a te imádásodra tanította, / s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: / Életadónk, dicsőség néked!”

3. elővers: Fölemelik, Uram, a folyók, fölemelik a folyók szavukat, fölemelik a folyók habjaikat.

„...ki a bölcséket a te imádásodra tanította, / s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: / Életadónk, dicsőség néked!”

4. elővers: De a rengeteg víz zúgásánál, a tenger csodálatos dagályánál is csodálatosabb az Úr a magasságban.

„...ki a bölcséket a te imádásodra tanította, / s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: / Életadónk, dicsőség néked!”

5. elővers: A te bizonyágtételeid igen hitelesek lettek, a te házadat szentség illeti, Uram, örök időkre.

„...ki a bölcséket a te imádásodra tanította, / s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: / Életadónk, dicsőség néked!”

Dicsőség... most és...

Feltündököltél a Szűztől, Krisztus, / mint az igazság élő napja! / És a csillag jelezte, miként fogad be a pusztát / téged, a befogadhatatlant, / ki a bölcséket a te imádásodra tanította, / s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: / Életadónk, dicsőség néked!

7. Izajás próféta jövendölésének olvasása (9,5-6):

Gyermek született nekünk, s fiú adatott nekünk, kinek vállán a fejedelemség. S ez lesz az ő neve: a nagy tanács anyyala, csodálatos tanácsadó, erős Isten, hatalmas, béke fejedelme, örökkévalóság Atyja. Mert békét hozok a fejedelmekre, és egészséget adok neki. Nagy az ő

uralma, és békéje határtalan. Dávid trónján és királyságában foglal helyet, s helyreállítja azt, és megszilárdítja az igazságos ítéletben, mostantól mindörökké. A Seregek Urának féltő szeretete műveli ezt!

8. Izajás próféta jövendölésének olvasása (7,10-16; 8,1-4.9-10):

Szólt az Úr Ákházhoz. Ezt mondta: Kérj magadnak jelet a te Istenedtől, akár az alvilág mélyéből, akár fenn a magasból!” Erre azt mondta Ákház: „Nem kérek, és nem kísértem az Urat!” Erre ő azt mondta: „Halljátok hát, Dávid háza! Nem elég-e nektek, hogy terhére vagytok az embereknek, hanem még az én Istenemnek is terhére vagytok? Ezért az Úr maga ad majd nektek jelet: Íme, a szűz méhében fogan és fiat szül; neve Emmánuel lesz. Vajat és mézet fog enni, hogy meg tudja vetni a rosszat és a jót tudja választani. Mert mielőtt a gyermek meg tudná különböztetni a jót a rossztól, ellenáll majd a gonoszságnak, hogy a jót válassza.” És szólt az Úr hozzám. Végy magadnak egy nagy könyvet, és írd bele emberi írással: „Rabolj gyorsan, zsákmányt szerezz, mert itt az idő!” És megbízható tanúkat állíts elém: Uriás papot és Zakariást, Barakiás fiát. És bementem a próféta asszonyhoz, és az méhében fogant és fiút szült. Ekkor az Úr azt mondta nekem: Add neki ezt a nevet: Rabolj gyorsan, prédáld hamar! Mielőtt ugyanis a gyermek szólítani tudná apját és anyját, prédává lesz Damaszkusz hadserege és Szamaria zsákmánya az asszírok királya előtt. Velünk az Isten. Értsétek meg, nemzetek, és hódoljatok meg! Gyűljetek csak egybe, ti népek, úgyszólván vereséget szenvedtek! Halljátok ezt, ti távoli földön élők: Fegyverkeztek, úgyszólván legyőztek! Fegyverkeztek csak, mert újra és újra legyőztek! S bármilyen haditervet is szótök, meghiúsítja az Úr, s bármit is szóltok, nem valósul meg az, mert velünk az Isten!

Folytatódik a Szent Liturgia a Háromszoros szent papi fennhangjával.

Valóban méltó helyett...

Tebenedörvendez, /malasztalteljes, / mindenteremtmény: / az angyalirendek / s az összes emberi nem. / Te megszentelthajlék, / lelkiédenkert / s a szüzek dicsérete, / kitől megtestesült az Isten, / s gyermekszülött lett, / bár öröktől Isten volt; / mert a te méhedet / égi trónná alkotta, / s bensödeta mennynél//: ékesebbétette. :// Tebenedörvendez, / malasztalteljes, / minden teremtmény. //: Dicsőség néked! :// Dicsőség néked!

A végső áldás után a pap énekl:

Tropár. 4. hang.

A te születésed, Krisztus Istenünk, / földérintette a világnak az istenismeret világosságát, / mert a csillagimádó bölcseket a csillag megtanítá, / hogy téged mint az igazság Napját, leborulva imádjanak, / és mint magasságbeli Napkeletet tiszteljenek; /' Uram, dicsőség néked!

Konták. 3. hang.

Ma a Szűz a legfelsőbb Lényt szüli, / és a föld a Befogadhatatlannak istállót ajánl fel, / az angyalok a pásztorokkal dicsőítő éneketzenenek, / a keleti bölcsek pedig a csillagtól vezéreltetve közelednek; / mert érettünk született a kisded csecsemő, /' az örökkévaló Isten.